

‘Stadiondossier Brugge’ goedgekeurd, ondanks vele bezwaren.

Op 15 september keurde de Vlaamse Regering het GRUP ‘afbakening regionaalstedelijk gebied Brugge’ definitief goed. Nu heeft de Raad van State nog even de tijd om een advies uit te brengen, maar dit zal normaalgezien geen grote aanpassingen meer veroorzaken. Met de goedkeuring van het dossier, is de weg vrijgemaakt voor 114ha nieuwe bedrijfgrond, daar waar nu landbouwgronden en historische poldergraslanden zijn.

Dat de komst van het voetbalstadion vooral nog gevaar loopt door een clash tussen de vastgoedtitanen Bart Verhaeghe (Voorzitter Club en grote man Uplace) en Paul Gheysens (Ghelamco-baas), geeft een mooie indicatie van het democratisch gehalte van het dossier. Hoewel de Vlaamse Overheid zich uit de naad heeft gewerkt om het dossier juridisch dicht te krijgen, blijft het bezorgde middenveld op haar honger zitten:

- Waar Amsterdam erin slaagt een stedelijk voetbalstadion (op poldergrond) met ondergrondse parkings en openbaar vervoer te realiseren voor 55.000 man, lukt het Vlaanderen niet om een bestaand stadion uit te breiden naar 40.000. ‘Gegroepeerd’ parkeren lijkt voor Vlaanderen al een uitdaging en een parkeertoren een utopie.
- De Vlaamse bescherming van de historische poldergraslanden (volgens landbouwregelgeving – vergroening) bewijst hier haar zwakte. Vermits de overheid slechts een melding moet doen aan Europa van de schrapping én een ruimtelijke herbestemming blijkbaar niet overeenkomt met het ontnemen van het statuut ‘kwetsbaar grasland’, kunnen deze vlot op de schop.
- De West-Vlaamse Intercommunale (WVI) had op voorhand al heel wat landbouwgrond aangekocht (vooraleer het GRUP werd beslist), dus hoeft hiervoor geen flankerend beleid opgemaakt te worden. Er zijn immers geen boeren meer bij betrokken.
- De overheid heeft aan de hand van een bevraging van het bedrijfsleven de noodzaak aan nieuwe gronden aangetoond. Dit in m², om de bedrijven de ruimte te gunnen zelf in te vullen of ze al dan niet ruimtebesparend willen werken. Dat er nog heel wat ruimte vrij is, werd volgens de overheid door de bezwaren niet concreet genoeg

aangetoond. Dat er in de hoogte kan worden gewerkt, is niet decretaal ingebouwd binnen de voorschriften van zuinig ruimtegebruik en de principes van het beleidsplan Ruimte Vlaanderen, waar hier toch al meer aandacht voor is, gelden nog niet. En dit, terwijl Vlaanderen ook nog eens de middelen schrapte om de activeringsteams –die leegstand opsporen en bedrijfgronden efficiënter laat benutten. Daarenboven geeft Vlaanderen aan dat het wel degelijk een toekomstgerichte visie is om twee stadions te bouwen en dan ook nu al –terwijl er wel degelijk veel ruimte onderbenut blijkt- reservegronden voor bedrijvigheid (Sint-Elooi in Zedelgem) aan te snijden.

- Het parkeren ‘kan’ gegroepeerd worden –dit blijkt al een intentie tot zorgvuldig ruimtegebruik. Of het dan ook gedaan zal worden, dat is de vraag.
- Dat LED-landbouw (bijvoorbeeld sla kweken in containers op daken van bedrijven, onder led-verlichting) wordt uitgesloten, was een eerder principieel bezwaar dat we hadden. Immers, door het uitsluiten hiervan, geeft Vlaanderen expliciet aan dat ze tegen de verweving van functies is, hoewel dit een van de uitgangspunten zou zijn van het nieuwe ruimtelijk beleid. Dat ze aangeeft dat de impact op het transport door aan-en afvoer niet voldoende gekend is en te weinig concreet onderbouwd, geeft dan ook duidelijk aan dat ze niet klaar is voor haar eigen principes, en de toekomst.

We kunnen nog een eind doorgaan met lamenteren over de gebrekkige visie op ruimte van de Vlaamse Overheid in dit dossier. Dat de grootste tegenstand wordt verwacht van een industrieel die een boerderij wil gebruiken als opslagplaats – ook een Vlaams geregelde versnippering- is niet hoopgevend en duidt op een democratisch deficit. De Raad van State is immers een dure optie.

De toekomst ziet er voor dit gebied ook in de toekomst niet echt rooskleurig uit. Door de nieuwe parameters voor de inplanting van bedrijfenterreinen, waarbij gebieden op een afstand van 5 minuten in aanmerking zouden komen voor het ontwikkelen ervan, lijkt het hele gebied rond de nieuwe A11 een zee aan business-opportunities te geven. Zolang behoud van open ruimte met al haar kwaliteiten een ideologie blijft voor de overheid, naast de heersende van ruimte-verslindende expansie, blijft het roepen in de woestijn. De stem van gezondheid en natuur kan niet op tegen deze van de vrijheid van ondernemen. Voor de mens het zicht op blokkendozen en voor de natuur de restgronden op die terreinen, die dienen als waterbuffering, of groene inkleding van de bedrijfssite.